

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

førselsvanskelighederne er saa store, som de er i Øjeblikket, maa man erkende, at det er nødvendigt, at der kan gribes regulerende ind baade med Hensyn til Udførsel og Indførsel af Fisk. Jeg foreslaar derfor, at Loven forlænges i uændret Skikkelse for et Aar, saa at den kommer til at gælde til Udgangen af Aaret 1937. Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, og jeg anbefaler det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Josiassen: Den højtærede Minister har gjort Rede for Lovforslagets Indhold, og jeg skal ikke gøre mig skyldig i Gentagelser. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ønsker at røre en lille Smule ved, selv om det egentlig ikke er noget nyt. I Lovforslagets § 2 staar der:

„Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov fastsatte Bestemmelser straffes med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen. Indtil Halvdelen af Bøderne kan dog efter Ministeren for Landbrug og Fiskeris nærmere Bestemmelse anvendes til Hjælp for vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte.“

Den Bemyndigelse, der her gives Ministeren, hilser jeg med Glæde navnlig under Hensyn til, at vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte kan komme i Betragtning ved Fordelingen af Bøderne. Men jeg husker fra tidligere Lejligheder, at vi har drøftet det Spørgsmaal, om der ikke var Mulighed for, at man kunde strække sig noget videre i saa Henseende. Jeg har fra Fiskeridirektoratet indhentet Oplysninger om, hvad Bøderne har andraget gennem Aarene. I 1934 indgik der et Beløb af i alt 3 620 Kr., i 1935 3 985 Kr., og i 1936 indtil 1. December er der idømt Bøder til et Beløb af 2 755 Kr., hvoraf største Delen er indgaaet. Regner man disse Beløb sammen, bliver det ca. 10 360 Kr. Det er jo ikke noget svimlende Beløb, men jeg tror at turde sige, at det vil blive hilst med Tilfredshed, om Lovgivningsmagten kunde strække sig noget videre med Hensyn til Ydelser til de vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at yde vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte maaske hele det indkomne Beløb, der ikke kan betyde saa forfærdelig meget for Statskassen. Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage dette under alvorlig og velvillig Overvejelse.

I øvrigt ønsker jeg at udtale Tilslutning

til Lovforslaget fra mit Partis Side og Ønske om, at Lovforslaget hurtigt maa kunne gennemføres her i Tinget.

M. C. Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo et af de midlertidige, tidsbegrænsede, men derfor ikke unødvendige Lovforslag, som vi møder en Gang om Aaret, og jeg skal straks sige, at mit Parti er indstillet paa at stemme for det. Jeg personlig — jeg har ikke haft Lejlighed til at drøfte det med mit Parti, men det har været drøftet i Dag i Fiskernes Hovedbestyrelse — er enig med det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) i hans Udtalelser angaaende Fordelingen af Bøderne. Nu kan den højtærede Landbrugsminister imidlertid med al den Velvilje, han sædvanlig lægger for Dagen over for Fiskerne, slet ikke følge denne Henstilling, medmindre Loven ændres. Men Loven kan jo ændres, og det kan naas endnu. Og naar vi nu læser i det Lovforslag, som vi lige har behandlet, om Udførsel af Landbrugsprodukter, at hele Beløbet af de idømte Bøder — Bøder, som paalægges af den samme Minister — gaar til Landbrugets Fremme, forstaar jeg ikke, hvorfor man i sin Tid, for øvrigt uden at give nogen Begrundelse derfor, har gjort en Afvigelse derfra, her hvor det drejer sig om Fiskerne. For 1935 har Dansk Fiskeriforening faaet 1 000 Kr. som Andel i Bøderne. Disse 1 000 Kr. gaar ind i Fiskernes Hjælpefond. Denne Hjælpefond, som nu er 50 Aar gammel, understøtter 73 Enker, og der er haardt Brug for Pengene. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke, hvis ikke andet kan gennemføres, vilde være rimeligt, at Fordelingen af dette Beløb skete efter Forhandling med Fiskernes Organisationer. Jeg synes, der kunde være Grund til, at de fik Lejlighed til at drøfte Sagen med Ministeren, forinden Beløbet fordeltes. Jeg erkender, at Ministeren ikke i nogen som helst Henseende har tilsidesat Lovens Bestemmelser, slet ikke. Men for det første burde der have været indført en Bestemmelse i § 2, svarende til Bestemmelsen i § 2 i Forslaget om Udførsel af Landbrugsprodukter, efter hvilken hele Erhvervet til fornuftige Formaal faar stillet det Beløb til Raadighed, der indbetales i Bøder. Men hvis det ikke kan lade sig gøre, hvis Ministeren ikke er særlig stemt for en Ændring i saa Henseende — nu da Lovforslaget er behandlet og vedtaget af det høje Folketing —, kunde man forhandle med Organisationerne om Fordelingen af den ene Halvdel; den anden Halvdel har jo Statskassen lagt Beslag paa.